

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoPr/2/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612202292
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5612202292.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka, JUDr. Jany Kotrčovej v právnej veci navrhovateľov v rade 1/ E. C., bytom v Z. H., L. XXXX/XX, v rade 2/ A. H., bytom G. XXX, zastúpených JUDr. Ľubošom Rackom, advokátom so sídlom v Z. H., X. S. XX proti odporcovi Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, M.M. Hodžu 30, Liptovský Mikuláš, v konaní o zaplatenie 841,- eur s príslušenstvom a 614,50 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 8Cpr/4/2012-71 zo dňa 14. júna 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zaviazal odporcu uhradiť navrhovateľovi v rade 1/ sumu 841,- eur, navrhovateľovi v rade 2/ sumu 614,50 eur s 9 % úrokom z omeškania u obidvoch od 1. 4. 2011 až do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň ho zaviazal nahradiť navrhovateľom trovy prvostupňového konania.

Pri rozhodovaní vo veci vychádzal z ust. § 76 ods. 1, 5 Zákonníka práce v spojení s Kolektívnou zmluvou účastníkov, účinnou v období od 1. 2. 2010 do 31. 12. 2010, keď konštatoval, že výpoveď v zmysle § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, ako jednostranný právny úkon, bola doručená navrhovateľom dňa 30. 11. 2010, ktorým dňom nadobudla platnosť, aj účinnosť a obidve strany už v tomto momente boli povinné sa ňou spravovať. Ustanovenie § 76 Zákonníka práce, účinné v dobe, kedy bola výpoveď daná, v odseku 1 odlišuje nárok na vznik odstupného od nároku na jeho vyplatenie podľa § 76 ods. 5 zákonného ustanovenia. Nárok na odstupné vznikol zamestnancovi už v čase doručenia výpovede, pričom právo na vyplatenie odstupného však vzniká až po skončení pracovného pomeru, teda po uplynutí výpovednej doby, práve vzhľadom na možnosť zamestnávateľa odvolať výpoveď so súhlasom zamestnanca, kedy by mohol pracovný vzťah pokračovať ďalej alebo by sa zmluvné strany mohli dohodnúť o jeho zániku dohodou. Právo na odstupné teda navrhovateľom vzniklo dňa 30. 11. 2010 za účinnosti Kolektívnej zmluvy pre rok 2010, a preto aj v zmysle tejto kolektívnej zmluvy im potom súd priznal doplatenie odstupného.

Pri rozhodovaní o náhrade trov prvostupňového konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal navrhovateľom ako úspešným účastníkom náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia u navrhovateľa v rade 1/ v sume 205,86 eur a u navrhovateľa v rade 2/ v sume 171,14 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote odporca. Žiadal rozsudok prvostupňového súdu zmeniť, návrh navrhovateľov v celom rozsahu zamietnuť dôvodiac tým, že prvostupňový súd, i keď vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec nesprávne právne posúdil. Pri doručení výpovede zamestnancom sa tento právny úkon síce stal perfektným okamihom, keď sa dostal do dispozičnej právomoci zamestnancov, nárok na vyplatenie odstupného však vznikol až okamihom skutočného skončenia pracovného pomeru, t.j. v tomto prípade až dňa 28. 2. 2011, a preto i výšku odstupného podľa jeho názoru nemožno posudzovať podľa Kolektívnej zmluvy, účinnej v roku 2010. Pre výpočet výšky odstupného je potrebné posúdiť, kedy zamestnanec pracovný pomer končí a k akému dátumu, a preto i odstupné zamestnávateľ vyplatil zamestnancom pri spracovaní poslednej výplaty, t.z. výplaty za mesiac február 2011. Podmienky výpovede podľa jeho názoru sa riadia stavom v momente dania výpovede, pričom podmienky odstupného sú dané až vtedy, keď na odstupné vzniká nárok, teda po skončení pracovného pomeru.

Navrhovatelia sa k podanému odvolaniu nevyjadřili.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s podrobnými dôvodmi napadnutého rozhodnutia, tak ako sú uvedené na č.l. 6 tretí odsek a č.l. 7 prvý odsek dôvodov, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania uvedené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Správne postupoval prvostupňový súd i pri rozhodovaní o náhrade trov konania, keď navrhovateľom ako úspešným účastníkom priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., a preto i v tejto časti bolo potrebné jeho rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a nepriznal navrhovateľom náhradu trov odvolacieho konania, i keď mali v odvolacom konaní úspech, lebo si žiadne trovy neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.